

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.414 van 7 mei 2002
in de zaak A. 77.393/XII-949.**

In zake : Marie-Jeanne HERTENS,
die woonplaats kiest bij
advocaten W. VAN DER GUCHT en F. DIEU,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Denijslaan 201

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marie-Jeanne Hertens op 4 februari 1998 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 19 november 1997 van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs waarbij de beslissing van de inrichtende macht van het Angelusinstituut van 23 september 1997, waarbij aan haar de tuchtstraf van de inhouding van wedde werd opgelegd, wordt bevestigd;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur D. Mareen;

Gelet op de beschikking van 12 oktober 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 maart 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. Dieu, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat P. Devers, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat verzoekster, vast benoemde onderwijzeres, bij verzoekschrift van 8 oktober 1997 beroep heeft ingesteld bij de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs tegen de beslissing van 23 september 1997 van de inrichtende macht van het Angelusinstituut waarbij haar de tuchtstraf van de inhouding van de wedde gedurende zeven dagen wordt opgelegd;

Overwegende dat de kamer van beroep op 19 november 1997 de beslissing van de inrichtende macht van 23 september 1997 bevestigt, voor zover deze afhouding wordt beperkt tot één vijfde van de bruto-wedde die verzoekster gedurende deze periode zou hebben genoten op grond van haar laatste maandelijkse bruto-activiteit;

Overwegende dat verwerende partij opwerpt dat in het gesubsidieerd vrij onderwijs de arbeidsverhoudingen tussen de inrichtende machten en hun personeel van contractuele aard zijn en dat de Raad van State bijgevolg niet bevoegd is om kennis te nemen van de geschillen in verband met de aldus ontstane dienstbetrekking; dat verwerende partij ter ondersteuning nog verwijst naar cassatierechtspraak van 4 oktober 1993 en 18 december 1997 en, voor zoveel als nodig, naar de bedoeling van de wetgever zoals die blijkt uit de parlementaire totstandkoming van het toepasselijke decreet rechtspositie personeel gesubsidieerd onderwijs van 27 maart 1991 (hierna : rechtspositiedecreet);

Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord opmerkt dat de bevoegdheid van de Raad van State in de eerste plaats bepaald wordt door “de aard en de natuur” van de door haar bestreden beslissing, die niet anders kan worden beschouwd dan als een beslissing uitgaande van een administratieve overheid, vatbaar voor een annulatieberoep; dat verzoekster hieraan toevoegt dat de kamer van beroep enkel als een administratieve overheid beschouwd kan worden,

ingesteld bij decreet, en zonder dat de wet- of decreetgever de arbeidsrechtbank de bevoegdheid verleend zou hebben de beslissingen van de bedoelde kamer van beroep te beoordelen; dat verzoekster in haar laatste memorie nog wijst op het devolutief karakter van de beroepsprocedure, hetgeen moet bevestigen dat de bestreden beslissing “een zelfstandige administratiefrechtelijke beslissing [is] die definitief rechtsgevolgen sorteert en uitgaat van een administratieve overheid” en vatbaar is voor een annulatieberoep; dat volgens verzoekster tuchtmaatregelen, die “in principe niet voor[komen] binnen privaatrechtelijke rechtsverhoudingen” in wezen een administratiefrechtelijke beslissing zijn, zodat het geschil niets te maken heeft met de arbeidsovereenkomst waardoor zij verbonden is; dat verzoekster nog een argument put uit de stelling dat de decreetgever niet geacht kan worden om een door hem ingestelde kamer van beroep een beslissingsbevoegdheid te hebben willen opdragen in betwistingen van contractuele aard, die immers enkel toekomt aan de gewone rechter, aangezien hij dan zijn bevoegdheid overschreden zou hebben; dat verzoekster nog verwijst naar 's Raads arrest nr. 32.320, MERSCH, van 24 maart 1989 en, ten slotte, naar het verschil in rechtsbescherming tussen personeel van het officieel onderwijs en het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs dat zou resulteren indien de Raad zich onbevoegd zou verklaren;

Overwegende dat verwerende partij in haar laatste memorie nog refereert aan het arrest nr. 66/99 van het Arbitragehof van 17 juni 1999;

Overwegende dat de rechtsverhouding tussen verzoekster en haar school krachtens het op hen van toepassing zijnde artikel 31 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 ontstaat door een overeenkomst, zodat die rechtsverhouding van contractuele aard is;

Overwegende dat daaruit volgt dat beslissingen in personeelszaken, genomen door die gesubsidieerde vrije onderwijsinstelling op de wijze als geregeld door het genoemde rechtspositiedecreet van 27 maart 1991, niet geacht kunnen worden handelingen te zijn die deze instelling verricht als administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat aangezien de rechtsverhouding tussen het schoolbestuur en zijn werknemer van contractuele aard is, het bij een betwisting daarover om een geschil over burgerlijke rechten gaat waarover een beroep bij de gewone rechter openstaat; dat de algemene bevoegdheid van de gewone rechter om kennis te nemen van dergelijke geschillen de rechtsmacht van de Raad van State uitsluit, zoals de

algemene vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State op 6 februari 2001 in een vergelijkbare zaak heeft gewezen bij het arrest nr. 93.104;

Overwegende dat, nu de decreetgever het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs onder de contractuele rechtspositie heeft geplaatst, die regeling op het vlak van de jurisdictionele waarborg zijn verantwoording vindt in de Grondwet zelf, met name in het artikel 144 naar luid waarvan geschillen over burgerlijke rechten - zoals geschillen met betrekking tot een contractuele rechtsverhouding - bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de gewone rechter behoren; dat het Arbitragehof over het verschil in rechtsbescherming waarop verzoekster alludeert bij zijn arrest nr. 66/99 van 17 juni 1999 daarenboven heeft geoordeeld dat het rechtspositiedecreet door dit verschil in behandeling tussen het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs en het officieel onderwijs niet de artikelen 10, 11 en 24, § 4, van de Grondwet schendt;

Overwegende dat ook sociaalrechtelijke beslissingen als het nemen van disciplinaire maatregelen, te dezen de inhouding van wedde, beslissingen zijn inzake personeelsaangelegenheden; dat hieraan niets wijzigt, het feit dat de decreetgever met betrekking tot de interne organisatie van het schoolbestuur regelend is opgetreden en de tuchtstraffen evenals de regelen inzake de uitoefening van de tuchtmacht in ruime mate zelf heeft bepaald zonder dat partijen daar nog naar eigen goeddunken kunnen van afwijken;

Overwegende dat de bestreden beslissing is genomen door de kamer van beroep die bij artikel 69 van het rechtspositiedecreet is ingesteld om ten behoeve van het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs waarop dit decreet van toepassing is, uitspraak te doen over het beroep dat door een personeelslid wordt ingesteld tegen een door de inrichtende macht opgelegde tuchtmaatregel; dat ook die kamer van beroep, los van de vragen naar de aard van dit orgaan of naar de bevoegdheid van de decreetgever om het in te stellen en het de kwestieuze bevoegdheden op te dragen, uitspraak doet over de uit de overeenkomst tussen partijen voortvloeiende wederzijdse rechten en verplichtingen, zonder dat dit iets verandert aan de juridische aard van de betrekkingen die ten gevolge van de overeenkomst tussen verzoekster en haar werkgever zijn ontstaan, zodat het geschil in wezen betrekking blijft hebben op de toepassing van de overeenkomst; dat, door zich bevoegd te verklaren om kennis te nemen van de beslissing van de kamer van beroep, de Raad van State wezenlijk uitspraak zou doen over die contractuele

verhouding en aldus artikel 144 van de Grondwet zou schenden; dat hieruit volgt dat de beslissing van de kamer van beroep, wat de rechtsmacht van de Raad van State betreft, niet kan worden afgesplitst van de onderliggende betwisting; dat het verschil in rechtsbescherming niet volgt uit de voorgeschreven tuchtprocedure, maar volgt uit de kwalificatie van verzoeksters rechtspositie, die zij niet in vraag stelt; dat de contractuele aard van haar arbeidsverhouding met het schoolbestuur, noodzakelijk impliceert dat ook de kamer van beroep een beslissing neemt over de uitvoering van die overeenkomst, en dus even noodzakelijk leidt tot de vaststelling dat het de Raad van State niet toekomt om van het geschil over die beslissing kennis te nemen; dat de exceptie gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven mei 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.